

Bedkommende Forelsfiskeriet vil kunne faae en ikke ringe Betydning. Selv om det ikke vil kunne blive en ligefrem Indtægtskilde, saaledes som Tilfældet er i Skotland, saa vil det dog for Befolkningen i hine Egne, der kun har et ringe Udbytte af den i Reglen tarvelige Fjord, kunne faae en Værdi og have Betydning. — Men det gaar desto værre med Fiskeriet som med Sagen. Baa de Fiske og Vildt tage mere og mere af, hovedsagelig paa Grund af den flette Fredning, der finder Sted. Jeg beklager dette meget, ikke blot fra Liebhabernes, men fra Befolkningens Standpunkt. Istedetfor at skaffe sig en Indtægtskilde deraf, har denne ved sin Sagen og Fiske ofte kun en hensynsløs Udøvelse af Rettighederne paa sine Enemærker for Sie, idet den ikke sætter eller forstaaer at sætte den tilbørlige Priis paa de omtalte Goder. Jeg overseer derfor ikke, at Staten ogsaa har sin Opgave i denne Retning, den nemlig, at støtte de Private i deres Bestræbelser, at fjerne de Hindringer, der kunne være tilstede for Fiskeriets Udøvelse og ligeledes at træffe Forholdsregler til en rigtig Udøvelse af det til Gavn for Befolkningen. Hvorvidt det foreliggende Lovforslag nu har været heldigt med sine Bestræbelser i saa Henseende og i det Hele taget tilstrækkeligt udvømmende har inddraget under sit Omraade, hvad der fra Statens Side kan tjene til Fiskeriets Bestyttelse, derom drister jeg mig vel ikke til saaledes i sin Almindelighed at sælde en ubetinget afgjørende Dom; men, ligesom jeg paa det Bedste vil anbefale Sagen til Drøftelse her i Thinget, saaledes skal jeg i Korthed tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets specielle Bestemmelser.

Jeg anseer det for rigtigt, at den vigtige Hovedregel i Lovforslagets § 1, at Fiskeriet paa Havet i Almindelighed er frit, stilles i Spidsen og udtrykkeligt udtales; selv om denne Bestemmelse nemlig ogsaa allerede er indgroet i Folkets Bevidsthed, er forudsat i den hidtilværende Lovgivning og er anerkjendt ved mangfoldige Afgjørelser og Domme, saa bør en positiv Bestemmelse derom dog ikke savnes i en Lov som den her foreslaaede. Men tvivlsomt anseer jeg det derimod for at være, om Bestemmelsen om Havfiskeriet bør udvides til at gjælde ogsaa om

Bugter, Fjorde og Sunde, og om ikke Fiskeriet i disse Farvande, vel at mærke, naar ingen særlig Ret til dets Udøvelse ved lovlig Afkomst var erhvervet for Andre, burde forbeholdes Staten, saaledes at denne kunde udleie, bortforpakte eller paa anden Maade disponere over det til Fordeel for Andre. Fiskeriet vilde dermed kunne blive et Activ, og en saadan Regel vilde, hvad jeg lægger endnu mere Vægt paa, være til Gavn for selve Fiskeriet. Det forekommer mig ogsaa, at der i Danske Lovs 5—10—43 ligger en Antydning af, at Fiskeriet i Fjordene tidligere er tilkommet Staten. I Lovforslagets § 2 er der optaget en vigtig Bestemmelse, som indeholder dels en Udvidelse og dels en Indskrænkning af den i Danske Lovs 5—10—43 Grundeierne givne Ret. Dette er egentlig den eneste positive Bestemmelse om Fiskeriretten, der hidtil findes i vor Lovgivning, men det er ogsaa en Bestemmelse, som jeg sætter overordentlig stor Priis paa, og som jeg ikke ønsker opgivet, idetmindste ikke for den Bestemmelse, der er optagen i Lovforslagets § 2. Danske Lovs 5—10—43 hjemler Grundeieren en Aalegaarde- eller Aalestaderet „for — det vil sige udfør — sin egen Grund, undtagen i de Fjorde, som Kongen og den menige Mand haver Stæde af“. Det foreliggende Lovforslag udvider nu denne Artikels Bestemmelse til at gjælde ogsaa om Bundgarn og andre faste Indretninger, men det indskrænker derhos den udelukkende Ret, altsaa ogsaa for Aalegaardernes Bedkommende, til kun at gjælde 100 Favne fra Strandbredden. Jeg har Intet imod Udvidelsen af Bestemmelsen til at gjælde ogsaa om Bundgarn og andre faste Indretninger, men jeg kan rigtignok ikke ansee det for heldigt, at man, naar man vil give Grundeieren en saadan Ret, Noget som jeg anseer for meget rigtigt, og som jeg troer vil være i Fiskeriets Interesse, da giver ham Retten med en saadan Indskrænkning, at den i Reglen ikke vil faae Stort at betyde; thi Bundgarnsfiskeriet vil som oftest ikke kunne drives med nogen Fordeel uden i en større Afstand fra Landet end 100 Favne. Man maa meget ofte 3—400 Favne ud for at komme paa en Dybde af 3 til 4 Favne Vand; hvor det egentlige Bundgarnsfiskeri først med Fordeel vil kunne drives.